

نیویورک

شهر من، معشوق من، سپید من، ای بلند بالا
گوش کن، به من گوش کن و من در تو روحی خواهم دمید
لطیف و زیبا، بانای .
به من گوش کن!

اکنون می دانم که دیوانه ام
زیرا اینجایک میلیون انسان را رفت و آمد خشن ساخته است
این دوشیزه نیست
و نیز حتی اگر من، نائی داشتم، نمی توانستم آنرا بنوازم.

شهر من، معشوق من
تو دوشیزه ای هستی که هنوز پستان ندارد، مطالعات فریبی
تو چونان نائی سیمین، باریک و بلند بالائی.
گوش کن، به من گوش کن! *آل جلیع علوم انسانی*

و من در تو روحی خواهم دید.
و تو جاودانه زنده خواهی ماند.

ترجمه : ر.ب.ه